

[Arbejds- og Socialministeren.]

vil det altsaa sige, at Landbruget til Krigsforsikringen og dermed til Staten vil komme til at indbetale ca. 40 Mill. Kr.

Disse 40 Mill. Kr., der altsaa maa tages med alt muligt Forbehold, er imidlertid ikke noget særlig stort Beløb set i Forhold til de Skader, der er paaført Bygninger og Løsøre, og som skal dækkes af Krigsforsikringsforbundene for disse Omraader. Skaderne paa Bygninger, inklusive Skaderne paa Bornholm, er anslaaet til ca. 146 Mill. Kr., og Skaderne paa Løsøre er anslaaet til 150 Mill. Kr. Ser man endvidere paa Grundværdien af hele Landets Landbrugsjord, saaledes som denne er fastsat ved Ejendoms-skyldvurderingen i 1936, beløber denne Grundværdi sig til 2,5 Milliarder Kroner, og sætter man i Forhold Krigsskaderne paa Landbrugsjord til de nævnte ca. 40 Mill. Kr., vil Landbrugernes Bidrag til Krigsforsikringsforbundet af Landbrugsjord komme til at udgøre 1,7 pCt. af Grundværdien.

Som flere Gange nævnt maa disse Tal selvfølgelig tages med alt muligt Forbehold, og det er muligt, ja, vel sandsynligt, at Bidragene bliver mindre end de 1,7 pCt., men det eneste sikre, der kan siges, er selvfølgelig, at Bidragene ikke kan blive større end de 2 pCt., som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup nævnte, der jo er fastsat i Loven om Krigsforsikring af Landbrugsjord.

Man kan rejse det Problem, om det er rimeligt eller ikke rimeligt. Jeg har ved at anføre de Skader, som andre Dele af Landet har været udsat for, og de Ofre, de har maattet bringe, villet illustrere, hvorledes Landbrugets Stilling vil være i Sammenligning med øvrige Grupper her i Landet. Men jeg er enig med det ærede Medlem i, at ogsaa det Problem er saa indviklet, tillige principielt saa vigtigt, at den endelige Forhandling og Afgørelse deraf maa vente til en nærmere Udvalgsbehandling. Jeg har forstaaet det paa den Maade, at de øvrige Ordførere ved ikke at rejse Problemet principielt har været enige i den Linie, Lovforslaget anlægges.

Sluttelig blot endnu en Bemærkning. Det var vist det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, der anmodede om, at man ved Indkvarteringsproblemer, der maatte opstaa, vil tage størst muligt Hensyn til Landbruget. Det er en Selvfølge, at man viser dette Hensyn og viser Imødekommenhed over for alle berettigede Interesser paa dette som paa alle andre Omraader.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Den højtærede Minister har ganske Ret i, at det var ikke paa nogen Maade personlig Ængstelse ved at se Socialministeren, tværtimod, men jeg mener, at Socialministeriet er nu engang en Ambulance for Samfundet; derfor kan jeg paa den anden Side meget godt sige, at jo dygtigere en saadan Ambulance er ledet, des bedre er det, og derfor glæder det mig meget, at den højtærede Minister er kommet til at lede dette Ministerium.

Derimod er jeg ikke ganske enig med den højtærede Minister i hans Udtalelser om, at Erhvervslivet ikke kunde fremskaffe Arbejde. Det kunde det meget godt — hvad jeg for Resten ogsaa kom ind paa i mit Foredrag — under Forudsætning af, at det var muligt for Ministeriet at skaffe de Raastoffer, der skulde til. Det er vel altsaa fælles Skade, maa man sige, at vi ikke kan holde alle Arbejder i Gang. Det er ikke, fordi Initiativet ikke eksisterer, men Forholdene gør altsaa, at man ikke kan skaffe Raastofferne.

Med Hensyn til Fanø gør jeg opmærksom paa, at det er ikke noget Badehotel, der er Tale om, det er Fanø Bad, det er Lodsejere, og jeg forlanger slet ikke, at de paa nogen Maade skal i første Række, saa lidt som jeg tror, Ministeren mener, de skal i sidste Række. Jeg mener, de er Lodsejere paa Række og Linie med alle andre Lodsejere — saadan opfatter jeg det —, og jeg tror ogsaa, den højtærede Socialminister mener, at alle Lodsejere vel egentlig skal betragtes paa lige Linie.

Naar jeg talte om Centralen og saa lidt ængsteligt paa den, kan det godt være, Forklaringen er den, at vi ude i Landet under Krigen har lidt uhyre under alle de Centraler, som vi har maattet søge i denne Kant af Landet, og som laa saa fjernt, fordi Kommunikationerne ifølge deres Natur blev daarligere og daarligere, og vi har lidt saa meget under den Centralisering, saa vi er blevet lidt ængstelige i al Almindelighed. Jeg haaber, at Beskæftigelsescentralen kan retablere vor Tillid til Centralerne; det kan saamænd gerne være, den kan, jeg ved, der er meget dygtige Folk inden for denne Central. Bare den laa lidt mere centralt, det vilde være heldigt, for vi kommer ikke uden om, at det er i Jylland, det skal foregaa, og derfor er det ikke godt, at den ligger i Øst, naar det foregaa i Vest.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.